

“Κυνηγημένοι από την Ιστορία” είναι ο τίτλος του νέου βιβλίου του Γιάννη Λασκαράκη, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις “Επίκεντρο” και επιχειρεί να ρίξει φως σε ενδιαφέρουσες πτυχές της σύγχρονης ελληνικής Ιστορίας, αλλά και στη συνύπαρξη Ελλήνων και Τούρκων στα τέλη του 19ου αιώνα και τις αρχές του 20ού.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Δύο οικογένειες θαλασσοδέρνονται μέσα στα αφρισμένα κύματα της Ιστορίας, από το 1880 έως το 1923. Από την επαναστατημένη Κρήτη στην επονείδιστη ήττα του 1897, από τους νικηφόρους Βαλκανικούς Πολέμους στον Εθνικό Διχασμό, από την τραγωδία στον Πόντο στη Μικρασιατική Καταστροφή. Από την ουτοπία των Δραγούμη και Σουλιώτη για το πολυεθνικό κράτος της «Ανατολικής Φυλής» στον αφανισμό της ανθούσας ομογένειας των «αλησμόνητων πατρίδων». Και όλα αυτά βιωμένα από τους πραγματικούς και φανταστικούς ήρωες του βιβλίου, Έλληνες και Τούρκους, απλούς ανθρώπους και ιστορικά πρόσωπα.

Ο Ανέστης από τις Μουρνιές των Χανίων και ο Γιάννης από τη Στέρνα της Ανατολικής Θράκης προσπαθούν να επιβιώσουν μαζί με τις οικογένειές τους, κάτω από το βλέμμα του Άγγελου της Ιστορίας, που παρακολουθεί τις εκατόμβες των νεκρών να στοιβάζονται στα πόδια του, χωρίς να μπορεί να επέμβει. Οι δύο οικογένειες πορεύονται παράλληλα, κουβαλώντας και το ασήκωτο βάρος των ψυχών των προγόνων τους, που τους ζητούν επιτακτικά να ακούσουν τη φωνή των τάφων και να πραγματοποιήσουν τα ανεκπλήρωτα όνειρά τους. Δίπλα τους όμως πορεύονται και οι αγέννητες ψυχές των επιγόνων τους, που επιθυμούν να ζήσουν ειρηνικά τις ζωές τους, χωρίς αίμα, πόνο και δάκρυ. Ποιος θεός θα τους βοηθήσει να τα καταφέρουν και τα δύο; Τη δικαίωση των πόθων που απαιτούν οι πρόγονοι και το καταλάγιασμα των παθών που επιθυμούν οι επίγονοι;

Ανάμεσα σε αυτές τις Συμπληγάδες, θα πορευθούν κυνηγημένοι από την Ιστορία, που θα τους διδάξει ότι καμία δικαίωση δεν υπάρχει για τους νεκρούς. Μόνο οι ζωντανοί δικαιώνονται, όταν εκπληρώνουν το χρέος τους απέναντι στον Δημιουργό για τη συνέχιση της ζωής επάνω στη Γη.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Ο Γιάννης Λασκαράκης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1944, μεγάλωσε στην Καβάλα και ζει στην Αλεξανδρούπολη. Εργάστηκε ως τοπογράφος-πολιτικός μηχανικός. Ήταν εκδότης της εφημερίδας “Η Γνώμη” και διατέλεσε πρόεδρος του Συνδέσμου Ημερησίων Περιφερειακών Εφημερίδων. Τιμήθηκε με το Βραβείο και Φιλίας Αμπντί Ιπεκτσι το 1996. Βραβεύτηκε από τον πρωθυπουργό του Ναγκόρνο Καραμπάχ για την οργάνωση της κινητοποίησης υπέρ της επισκευής και του εξοπλισμού του παιδικού νοσοκομείου της Στεπανακέρτ και της ενίσχυσης του ελληνικού χωριού Μεχμανά (1995). Υπήρξε αντιδήμαρχος Αλεξανδρούπολης και εκπρόσωπος των ελληνικών δήμων στο Γνωμοδοτικό Συμβούλιο της Κομισιόν για τις τοπικές και περιφερειακές

αρχές (1988-1991). Διετέλεσε μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ (1977-1990). Είναι ιδρυτικό μέλος του σωματείου «Διάζωμα» για την υποστήριξη και ανάδειξη των αρχαίων θεάτρων και μνημείων.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Τη δική του ματιά για το βιβλίο του Γιάννη Λασκαράκη, που αποτελεί άλλωστε και ιδρυτικό μέλος του “Διάζωματος”, παρουσιάζει ο πρόεδρος του σωματείου Σταύρος Μπένος:

“Πάντα αισθανόμουν δέος για την ιστορική αφήγηση. Πώς άραγε είναι δυνατόν να προσεγγίσεις ταυτόχρονα τις πηγές, τους ανθρώπους, τις συνθήκες των γεγονότων, την αλήθεια εν τέλει; Και το σπουδαιότερο: Πώς άραγε ο ιστορικός-αφηγητής μπορεί ν' απαρνηθεί τα πάθη του, τις εμμονές του και να προσεγγίσει την αλήθεια; Με αυτές τις βιωματικές καταβολές ξεκίνησα την ανάγνωση του ιστορικού μυθιστορήματος του καρδιακού μου φίλου Γιάννη Λασκαράκη, με τίτλο "Κυνηγημένοι από την ιστορία".

Με ευρηματικό όχημα τον Ανέστη από τις Μουρνιές των Χανίων και τον Γιάννη από τη Στέρνα της Ανατολικής Θράκης, ο αφηγητής βουτάει την πένα μέσα στα βαθιά και ταραγμένα κύματα της σύγχρονης ιστορίας του ελληνικού έθνους, και μάλιστα στα πιο δύσκολα και κρίσιμα χρόνια: 1880 έως 1923, από την επαναστατική Κρήτη έως τον μεγάλο διχασμό και τη Μικρασιατική Καταστροφή. Και καθώς πορευόμουν εκστατικός μέσα από τον Ανέστη και τον Γιάννη ξεπηδούσε σταδιακά μέσα μου ένα φως.

Τόσα και τόσα βιβλία διχασμού και αγώνων ιστορικών έχω μελετήσει τα τελευταία 20 χρόνια. Απαντήσεις όμως δεν πήρα για το τι σημαίνει Πολυεθνικό Ανατολικό Κράτος. Ποιος ήταν ο Οθωμανός πρίγκιπας Σαμπαχατίν; Πώς ένα εκσυγχρονιστικά πολιτικό-κοινωνικό ρεύμα, ένας ουτοπικός Δαβίδ, τόλμησε να τα βάλει με τον Γολιάθ του κυρίαρχου εθνικισμού της εποχής, όπου δεσπάζει ο αλυτρωτισμός και η συγκρότηση του έθνους-κράτους;

Αυτό το φως που αναβλύζει από τις σελίδες του βιβλίου με εξύψωσε πνευματικά να κατανοήσω την Ουτοπία του Ρήγα και του Ίωνα Δραγούμη και να συνειδητοποιήσω πως και οι μεγάλοι ηγέτες κάνουν ολέθρια λάθη. Όπως ο Βενιζέλος, που αντί να πορευτεί προς την Ανατολική Θράκη, επέλεξε το "όνειρο" της αρχαίας Ιωνίας, με τα γνωστά επακόλουθα.

Γιάννη, νόμιζα ότι σε γνώριζα καλά μετά από 40 χρόνια. Τώρα όμως πραγματικά σε γνώρισα”.